

groote trompet het hardloopen van haar man aankondigt. Hij speelt eerst op de fluit, en, voorzien van luid klinkende belletjes, rent hij dan de stad door. Maar hij doet een val, en wordt in 't vervolg op zijn wagentje door een hond (terzijde ervan aangespannen), voortgetrokken.

Een aardige prent is die van een Savoyaard, met zijn draaiorgeltje vóór zich, zijn optica op den rug en zijn onafscheidelijke marmotjes, zooals wij die vroeger langs 's Heeren wegen zagen.

En dan de historie van Cartouche, Tetjeroen en Klaas Kapoen. Cartouche, een moordenaar, die allerlei leelijke streken heeft uitgehaald, en zijn leven op 't schavot eindigde, wat voor den uitgever van de prent een kostelijke aanleiding was om de kinderen op hun verderen levensweg een wijze les mede te geven:

Laet, lieve kinderen, laet de moordlust en bedrijven
Van dezen grooten schurk in uw geheugen blijven,
En wilt steeds in uw hart Cartouche dan verachten,
Opdat g'altijd de deugd en godsdienst blijft betrachten.

En Tetjeroen, levende op 't eind der 17e eeuw, een Amsterdamsch grappenmaker en kwakzalver, die op de kermissen de goegemeente met zijn dolle farcen en goocheltoeren vermaakte, zoodat werd beweerd, dat Peter de Groote, die schik in hem had, hem naar Rusland had willen meenemen, maar welk aanbod Tetjeroen zou hebben afgeslagen, omdat deze wel wist, dat de genegenheid van de grooten der aarde spoedig kon omslaan.

Klaas Kapoen, een andere uitgaaf van Cartouche, een bedelaar, die voor geen klein geruchtje vervaard was en meerdere moorden op zijn geweten had, telkens in het cachot zat en dan weer uitbrak, en ten slotte ook om hals werd gebracht.

Aardig zijn de prenten, die de haardracht der dames, vooral te Parijs, op 't eind der 18e eeuw, persifleeren. Het haar werd toen pyramidaal opgemaakt, en op 't hooge kapsel toonde dan een klein hoedje. Wel vermeldenswaard in onzen tijd!

Natuurlijk moesten de „incroyables” 't ook ontgelden: